

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Leandri & Phyllidis, pericula amantium, fabulæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Cap. XXII. Sept. morb. causa, pieulis se exponentiū temeritas. 211
care. Cūm ergo aquis innatando fessus esset, latrare incipiebat. Accurrit molitor, & in terram pronus porrecta manu eum aliquoties extraxit, ne rapido aluci impetu superatus atque abrepitus in Molendini rotas incurreret, ac laceratus in profundum iret. Aliquando eodem delapsum vidi, denuoque humi prostratus manum extendit ad eum extrahendum; sed canis, quia diutius se se refrigerare, & in aquis ludere cupiebat, manum molitoris momordit, ne extraheretur. Indignatus igitur molitor ingratæ bestiæ, illinc discessit; neque postea, eo multum latrante, rediuit ad ripam. Præualente igitur aqua, & lassatis viribus, in rotas abductus, miserè periret, molitore nihil amplius mordacem bestiam curante. Quoties hoc hominibus contingit? Spontè de saxo saltant. Spontè in fluctus se spargunt. Sponte ad cauponas eunt, ubi post pocula lites, rixæ, cædes reperiuntur. Sponte eunt, ut se noxio nimioque potu refrigerent; sponte lupanaria adeunt, ubi riualibus se sauciando exponunt. Aliquoties inde à parentibus, magistris, bonis socijs, quin & Confessarijs extrahuntur. Inciderunt aliquoties in dolores capitis, in stomachi cruditates, in febres; & inde quoque arte medica extrahuntur. Sed toties itur in antiquam siluam, ut tandem consuetudine potandi, rixandi, scortandi contracta, non sinant se amplius extrahi; immò ut extrahere, monendo, adhortando, rogando, obseruando, increpando volentes mordeant, dictis pessimis differant, ac demum etiam calumnijs, imprecationibus, blasphemij lacerent. Quid ni tales à mortalibus & immortalibus pariter deserantur? Quem isti tandem accusabunt? diabolos? homines? D E V M? nequasquam. Ipsi sibi sunt suorum morborum, ipsis suorum vulnerum, ipsis suorum exitiorum causa.

Quod insigniter expressit Musæus Poëta, in fabula illa, aut fortasse historia Leandri & Erûs, quam heroico descripsit carmine. Hellepontiacum mare, septem tantum stadijs, teste Plinio, Europam ab Asia diuidens, Seston in Europa Erûs patriam, & Abydon in Asia, ex qua fuit Leander, aduersas vrbes habet. Cūm itaque Leander Abydenus Sestiam puellam Ero, siue Hero miserè deperiret, non dubitauit, se mari committere, & nocte per Hellepontum ad eam in Sestum transnatare. Quod ubi aliquo-

XIII.

ties non infeliciter cecidisset, iam audacior factus etiam mari tu-
mido & impacato ausus est se credere, sed vi ventorum fluctuum.
que victus, ac tandem obrutus perijt. Vides canem in aquas, &
pericula insilientem? vides aliquoties extractum è tot fluctibus?
sed non fuit illi satis pericolosum mare: etiam ventos & procel-
las in suum interitum prouocauit. Tandem igitur magnus na-
tator perijt. Quia qui amat periculum, in illo peribit. Nec virorum
tantum ea est audacia, sicut Erûs amore Leander, ita Phyllis
amore Demophontis insaniuit, ut spreto omni periculo, in
aquis vellet perire. Ita enim ait;

*In freta procurro, vix me retinentibus undis,
Mobile quâ primas porrigit aquor aquas.
Quo magis accedunt, minus, & minus utilis asto,
Linquo, & ancillis excipienda cado.
Est sinus adductos modicè falcatus in arcus,
Ultima praruptâ cornua mole rigid.
Hinc mihi suppositas immittere corpus in undas
Mens fuit, & quoniam fallere pergis, erit.
Ad tua me fluctui projectam littora portent,
Occurrant oculis intumulata tuis.*

Vides iterum canem in aquis perire cupientem? Leandrum &
Phyllidem in pericula sua ire quis coëgit? amor voluptatis; alios
adgit amor potandi, ut proinde suos morbos, suasque mortes
sibimet debeat ipsis ascribere. Sed hoc genus argumenti, per-
suas species est discutiendum.

C A P V T XXII.

*Octauam morborum cauffam, esse homines, non iam alijs,
sed sibimet ipsis, per sua vitia, morbum
accerentes.*

I.
Hippocrat:
lib. 1. de
morb.

Verè Hippocrates scripsit: *Quacumque necessitatem ha-
bent, ut fiant in morbis ac vulneribus mala supra mala, ea
ubi fiunt, in medicum culpam reijcimus, & necessitatem
talia fieri cogentem, non agnoscimus. Homines enim si sentiant sibi
morbos supra morbos accedere, naturam medicum, Deum ipsum
accu-*